

DRIEMAANDELIJKS CONTACTBLAD TUSSEN SCHOOL, GEZIN EN OUD-LEERLINGEN.
REDACTIE, LAY-OUT EN DRUKWERK: PERSONEEL EN SECRETARIAAT.
V.U. K. DERUYVER, Zandgroeflaan 2 1160 BRUSSEL – AFGIFTEKANTOOR: 1160 BRUSSEL 16

België-Belgique
P.B.
P 409046
1160 Brussel 16
1/4288

de uitkijk

Jaargang 43, nr. 140 - Pasen 2012

Lutgardiscollege
Zandgroeflaan 2
1160 Oudergem
www.lutgardiscollege.be

Inhoudstafel

Inhoudstafel.....	2
Voorwoord.....	3
Thema dieren centraal in de jeugdboekenweek	4
Dat verdient een bloemetje!.....	5
Pesten.....	6
Een nieuw avontuur voor het Lutgardiscollege?	10
Hoe zou het nog zijn met	16
Gedichtendag 2012	19
Hotdog voor het goede doel	20
Sprookje.....	20
Niet vergeten ...	22
Wel en wee	23

Voorwoord

Beste lezer

Pasen hangt samen met het begin van de lente, de hoop op mooi zonnig weer en de eerste heerlijk geurende bloesems.

In deze Uitzicht staan enerzijds artikels over extra-murosactiviteiten sinds de kerstvakantie ... al onze leerlingen krijgen in de loop van het schooljaar de kans ook buiten de schoolmuren rijke ervaringen op te doen. Steeds weer blijkt dat onze leerlingen hierop goed voorbereid zijn en verrijkt kunnen terugkijken. De foto's op de website van de school zijn een aanrader voor wie een stukje van de sfeer wil opsnuiven.

Ook initiatieven “binnen de muren” krijgen de nodige aandacht: er werd hard gewerkt aan het project tegen het pesten, creatieve realisaties van onze leerlingen, acties voor het goede doel, ...

Uitdagende activiteiten zijn ons niet vreemd ... onze leerlingen nemen deel aan de verschillende olympiades ... leerkrachten krijgen en grijpen de kans deel te nemen aan internationale projecten om zich te bewamen in de hedendaagse doelstellingen van ons onderwijs ... ook hiervan een verslag van het werkbezoek van mevrouw Lemmens in India.

Vorige week namen familieleden en duizenden anderen afscheid van de slachtoffers van het vreselijke busongeval van 13 maart. Daarmee zullen ook de meeste camera's en andere media-aandacht verdwijnen, maar wie bij het drama betrokken is, blijft achter met mateloos verdriet. Vanaf nu zijn de families, de scholen en alle betrokkenen aangewezen op wie hen echt nabij is. Mogen zij bij elkaar het diepe medeleven en de verbondenheid vinden die hen sterkte geven om de zware last te dragen.

Laten we in de paasvakantie snel de lange winter van ons afgooien en van de lentezon genieten, om met veel enthousiasme de laatste stappen van dit schooljaar aan te vatten!

K. Deruyver, directeur

Thema dieren centraal in de jeugdboekenweek

De jeugdboekweek, dit jaar van 10 tot 25 maart, is weer achter de rug. Dit jaar stonden alle activiteiten in het thema van de dieren.

Op woensdag 7 en vrijdag 16 maart trokken onze eerste en tweedejaars naar de bibliotheek van Oudergem in het kader van de jaarlijkse jeugdboekenweek. We werden ontvangen in de lokalen van Den Dam waar Michaël en Katrien, de verantwoordelijken van de bibliotheek van Oudergem, ons opwachten.

Ook Veerle Ernalsteen, vertelster van dienst, stond klaar om heel wat verhalen op ons af te vuren. Ze vertelde bekende en minder bekende verhalen waarin dieren de hoofdrol speelde. De gelaarsde kat en de rattenvanger van Hamelen zijn maar enkele van de vele verhalen die we te horen kregen.

Op meesterlijke wijze werden we meegevoerd naar een sprookjesachtige wereld met dieren die je 's nachts schrik aanjagen of dieren die je helpen. Er kwam een halve boerderij, wat zeg ik, bijna een hele dierentuin aan te pas. Vogels, katten, muizen, ratten, ... maar ook prinsen en prinsessen, boze tovenaars, rijke koningen en simpele boeren. Elk verhaal stond bol van magie en verwondering en door de wonderlijke vertelkunst van Veerle leek het allemaal net dat beetje echter. Het mocht er al eens ondeugend aan toe gaan, uitbundig vertellend en spelend.

Alhoewel lezen en boeken niet meer zo populair zijn bij onze leerlingen en ook vele sprookjes nog onbekend terrein waren, stonden ze toch open voor dit boeiend uurtje luisterplezier. Hopelijk wakkert het ook de leeslust verder aan en werd de zin tot lezen verder aangemoedigd.

E. De Becker, leerkracht Nederlands

Dat verdient een bloemetje!

Op woensdagnamiddag, 18 januari, vond de jaarlijkse wiskunde olympiade plaats. Deze wordt tegelijkertijd georganiseerd in honderden scholen in Vlaanderen. Tijdens deze olympiade krijgen de deelnemers 30 vragen voorgeschoteld waarbij telkens 5 mogelijke antwoorden staan. Slechts één van de vijf antwoorden is correct. Deze 30 vragen moeten zij in maximaal 3 uur proberen op te lossen. Wat kan je erbij winnen? Allereerst: eeuwige roem. Het is een olympiade, hé? Maar je kan ook doorstoten naar de tweede ronde. Dit betekent: nog meer roem!

Als je niet doorstoot naar de tweede ronde, is dan alles voor niets? Helemaal niet. De olympiade geeft je eigenlijk de mogelijkheid om in een korte tijd te leren antwoorden op meerkeuzevragen. Als je bedenkt dat veel universiteiten en hogescholen dit systeem van vragen en antwoorden hanteren, krijg je met de olympiade de kans om dit in te oefenen. Je weet dat je antwoorden kan elimineren of je kan oplossingen invullen om na te kijken of ze voldoen aan de vraagstelling. Je verliest er dus niets mee, integendeel!

Leerlingen die een sterke wiskundige richting volgen, komen natuurlijk in aanmerking voor deze olympiade. Er waren heel wat leerlingen van de derde graad die dit jaar hebben deelgenomen.

Uit 6B (wis-wet, ec-wis, la-wis) waren dat Salaheddine Assbane, Florian Barette, Gregory Buti, Lorenzo Buti, Alexandre Etina, Yaassin Jamaloueddin, Jana Stepanenko, Tida Sterckx en Yannick Tahon.

Uit 5B (wis-wet, ec-wis):

Sarah Aubry, Corentin Badot-Bertrand, Glenn Bairiot, Farri Bakalli, Thibault Demoulin, Jolien Provost en Tanguy-Eric Van der Meiren.

Voor de leerlingen van het vijfde jaar is het moeilijker dan voor die van het zesde. De olympiade gebruikt ook leerstof van de laatste twee leerjaren. Deze leerlingen hebben nog niet alles doorgenomen en ingestudeerd, maar toch waren er hier ook mooie resultaten. Ook bij de leerlingen van het zesde waren hoge scores. Maar we willen zeker de loftrumpet zwaaien voor Lorenzo Buti, die met zijn deelname geschiedenis schrijft. Hij stootte door naar de tweede ronde die doorging op 7 maart in de gebouwen van de VUB. Alle geselecteerden van de provincie kwamen daar bij elkaar. Het systeem was hetzelfde: 30 (moeilijker) vragen oplossen maar nu in twee uur. Zijn naam wordt dus in gouden letters in het grote herinneringsboek van het Lutgardiscollege bijgeschreven. Eeuwige roem valt hem te beurt en jaren later gaan de studenten zijn naam nog horen. Van harte gefeliciteerd!

Er bestaat ook een junior olympiade voor leerlingen van de tweede graad. Spijtig genoeg zijn er geen leerlingen van de tweede graad gemotiveerd om hieraan deel te nemen. Het grote herinneringsboek zal dus niet snel volgeschreven zijn. Deze leerlingen zullen ons dus op een andere manier moeten overtuigen dat ze “wiskunde-minded” zijn!

D. Buys, leerkracht wiskunde

Pesten

Tijdens het pestproject moesten de leerlingen van 1A5 in de les van mevrouw Ceuppens tekeningen maken bij het volgende verhaal. De resultaten Gabriël en Yoran ziet u op de daaropvolgende bladzijden.

Beste vrienden...

Toen ik in de eerste klas zat van de middelbare, zag ik een jongen van mijn klas naar huis lopen met al zijn boeken. Kyle was zijn naam. Ik vroeg me af waarom hij al die boeken mee naar huis nam. Ik dacht bij mezelf: "Vast weer zo'n nerd."

Ik had een druk weekend gepland: zaterdag avond een feest en zondag zou ik gaan voetballen met mijn vrienden. Ik haalde mijn schouders op en liep door. Terwijl ik verder liep, zag ik een groepje jongens aan komen rennen. Ze renden naar Kyle en sloegen hem al zijn boeken uit zijn handen en lieten hem struikelen op de vieze natte grond. Ik zag zijn bril door de lucht vliegen, hij landde een paar meter verder in het gras. Hij keek op en ik zag een trieste blik in zijn ogen. Ik had medelijden met hem en liep op hem af. Ik hielp hem zijn boeken op te rapen en terwijl hij zocht om zijn bril zag ik een traan over zijn wang rollen.

Toen ik de boeken weer aan hem gaf keek ik hem aan en zei tegen hem; ' Alsof die jongens niks beters te doen hebben '. Hij keek me aan en zei: "bedankt". Er verscheen een glimlach op zijn gezicht.

Dit was één van de glimlachen die echte dankbaarheid uitstraalden. Ik vroeg hem waar hij woonde. Hij bleek bij mij om de hoek te wonen, Hij vertelde me dat hij hiervoor altijd naar een privéschool ging.

Voorheen zou ik nooit met dat soort mensen omgaan. Kyle en ik hebben de hele terugweg gepraat. Ik droeg zijn boeken voor hem. Ik vroeg hem of hij zin had om mee te gaan voetballen dit weekend. Hij stemde in en in het weekend leerde ik Kyle nog beter kennen. Ik mocht hem echt, en mijn vrienden dachten er net zo over.

Maandag... Daar was Kyle weer met zijn stapel boeken. Ik sprak hem aan en zei dat hij nog eens gespieerd zou worden als hij elke dag die boeken mee zou nemen. Hij moest lachen en ik nam de helft van zijn boeken over.

Vier jaren gingen voorbij. Kyle en ik waren de beste vrienden geworden. In het laatste jaar begonnen we te denken aan studeren: Kyle zou naar Groningen gaan en ik naar Delft. Ik wist dat we altijd vrienden zouden blijven, ook al gingen we zo ver van elkaar weg. Kyle wilde dokter worden, ik hield het bij profvoetballer. Studeren was gewoon niks voor mij.

Het eindexamen naderde en Kyle zou tijdens de uitreiking van zijn diploma een speech houden. Ik plaagde hem door te zeggen dat hij een nerd was, maar ik was zo blij dat ik zelf niet op dat podium hoefde te staan.

Op de dag van de uitreiking zag ik Kyle. Hij zag er goed uit, zelfs die bril van hem stond hem goed. Er waren dagen dat hij echt geluk uitstraalde, daardoor hij soms meer afspraakjes had dan mij. Soms was ik gewoon jaloers op hem.

Vandaag was één van die dagen. Ik kon zien dat hij zenuwachtig was voor de speech. Ik sloeg mijn arm om hem heen en wenste hem succes. Hij keek me aan met zijn dankbare blik, lachte, en zei: ' Bedankt. '

Daar stond hij dan. Hij schraapte zijn keel en begon:

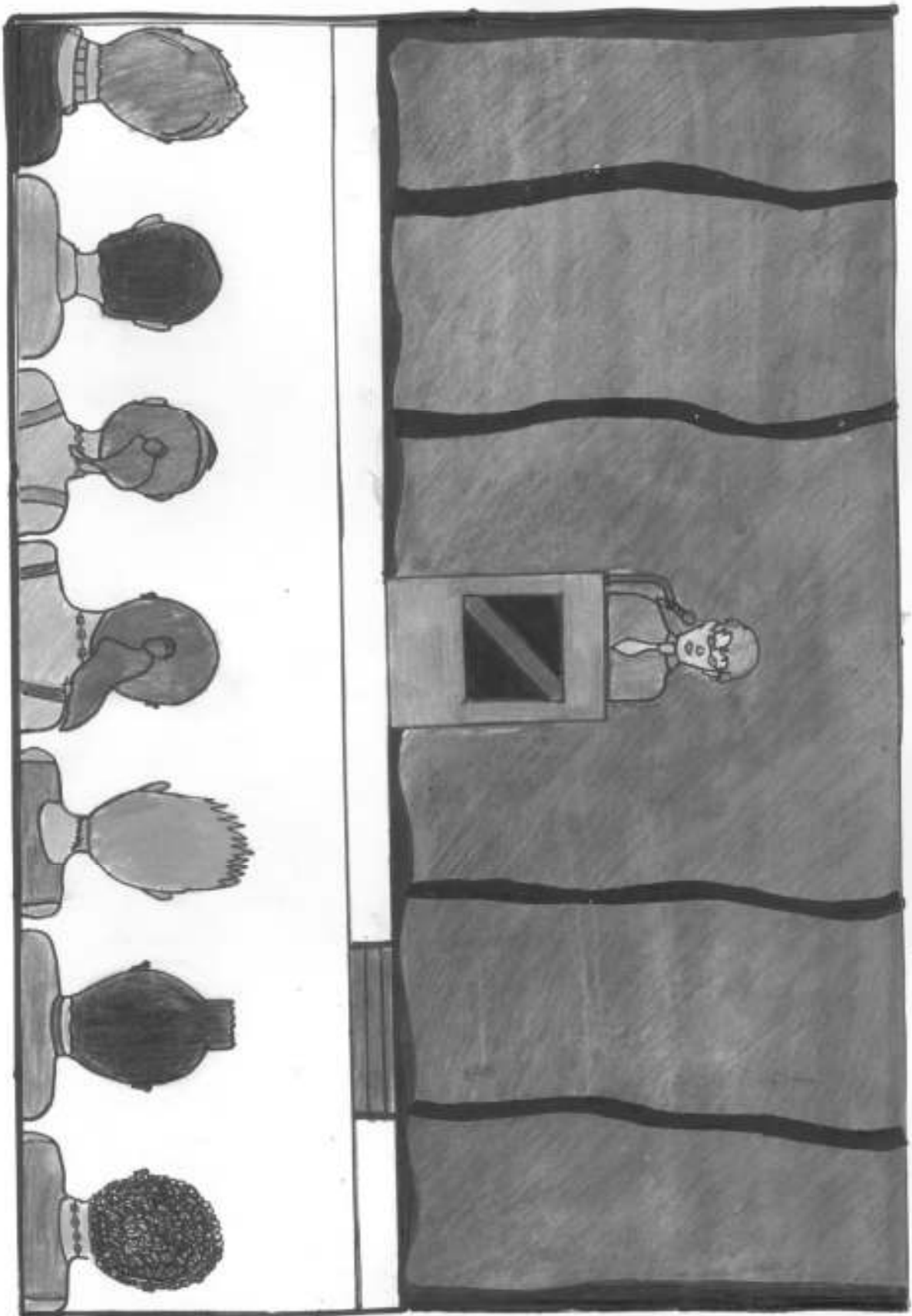
"Je eindexamen is een periode waarin je mensen bedankt die je hebben geholpen door deze moeilijke tijd heen te komen: je ouders, broers, zussen, misschien je mentor... Maar het belangrijkste van allemaal: je vrienden. Ik sta hier om jullie te vertellen dat het hebben van een goeie vriend het mooiste is wat je kunt hebben. Ik sta hier om jullie te vertellen dat er niets mooiers is dan iets te kunnen betekenen voor een ander".

' Ik zal jullie een verhaal vertellen. ' Ik keek met ongeloof naar Kyle toen hij begon te vertellen over onze eerste ontmoeting. Hij wilde die week zelfmoord plegen. Hij vertelde dat hij zijn schoolkuis had leeggehaald, omdat zijn moeder later niet al die boeken naar huis hoefde te dragen. Kyle keek me diep in mijn ogen aan en liet een kleine glimlach zien, " Gelukkig leef ik nog".

Nadat Kyle zijn verhaal had gehouden over dat ene moment in zijn leven hoorde ik het publiek emotioneel zuchten. Ik zag bij zijn vader en moeder diezelfde dankbare blik zoals Kyle die mij had toegeworpen.

Nu pas realiseerde ik me wat ik had betekend voor Kyle.

Onderschat nooit de kracht van een actie. Met een klein gebaar kun je iemands leven veranderen. In voor- en tegenspoed. Op de een of andere manier zijn we altijd met elkaar verbonden!

Een nieuw avontuur voor het Lutgardiscollege?

SCHOOL 2 SCHOOL met een school uit Chennai (INDIA)

WAT IS HET?

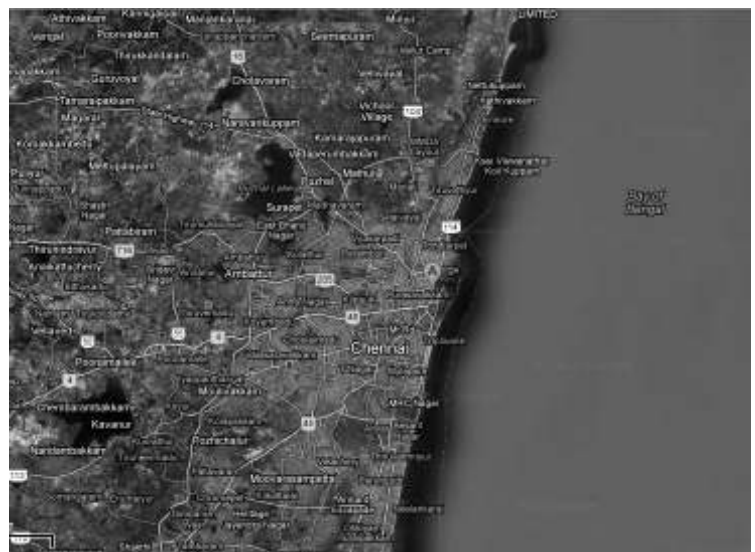
- langdurige samenwerking (3 tot 7 jaar) met een Indische school
- laagdrempelig project waarbij scholen samen kunnen groeien naar meer uitwisseling (met een uitwisseling van leerlingen en leerkrachten op het einde van het project)
- uitwisselen : sociaal , intercultureel , inhoudelijk (vakken),

TERREINBEZOEK

Op 17 februari vertrok ik samen met 7 andere leerkrachten naar India. Een rechtstreekse vlucht Brussel-Chennai bracht ons naar het warme erg drukke India.

Het reisdoel

- 1) Kennismaking met het Indische schoolsysteem
 - A) Pedagogische aanpak
 - B) Structuur van de scholen
 - C) Structuur van het schooljaar
- 2) Kennismaking met scholen en jongerenwerkingen in en rond Chennai
- 3) Kennismaking met de cultuur en leefwereld van de lokale jongeren en leerkrachten
- 4) Leggen van concrete persoonlijke contacten

Hieronder lees je enkele dag verslagen van onze blog.
<http://viadonbosco.waarbenjij.nu/>

Recept voor een geslaagd terreinbezoek in INDIA

Ingrediënten:

- 7 gemotiveerde leerkrachten met een hoekje af
- 1 eetlepel instant bindmiddel 'Bram van VIA Don Bosco'
- een snuifje tamilkruiden
- 2 (r)aapjes
- 1 eetlepel oli(fant)
- 1 mango(est)
- 1 eetlepel agressieve muggen
- 50 ml 'Pondi-cherry'
- 500 gram 'Mamalapuram'

Was de (r)aapjes en de mango(est). Snij in reepjes. Doe 1 eetlepel oli(fant) in een pan. Braad even aan. Voeg de 8 leerkrachten toe en voer de temperatuur op tot 35°C. Blus met een goede scheut 'Pondi-cherry'. Laat gedurende een paar uren stoven met father Maria. Bind de saus met instant Bram. Breng op smaak met Tamilkruiden. Als bijgerecht serveer je best geflambeerde mamalapuram. Presenteer op een zilveren schotel en offer aan de Ganeshtempel, geanimeerd door een 'bigband van straatkinderen'. Bestrooi met een handje vol agressieve muggen.

Dien op met een lekker pintje 'Kingfisher'. Eet smakelijk!

Warning: This is a non spicy dish! Eat with your right hand for extra flavour!

P.s.

1) We zagen vandaag alle dieren die 'verborgen' zijn in bovenstaand gerecht.

2) Het was zweten bij 35°C.

3) Onze groep bezocht een school in Pondicherry. De directeur heet broeder Maria. Deze broeder kreeg zijn bizarre naam omdat hij in een heilig jaar geboren werd. De meisjes werden dat jaar Mary genoemd.

4) Bram is onze enthousiaste reis leider!

5) We bezochten de leeuwenrots en de site van Mamalapuram!

6) Een van de 28 talen in India is Tamil. In de streek waar wij nu verblijven, spreken ze voornamelijk dit taaltje. We kennen ondertussen: 'wannekome' (= welkom) en 'nanri' (=dank u).

7) Een van de Hindoeïstische goden is Ganesh, hij wordt afgebeeld als olifant. Ons vrolijke gezelschap bezocht de tempel van deze god op blote voeten. Voor de tempel werden we gezegend door een echte olifant die ter plekke stond te trappelen toen hij ons zag aankomen. Zeer indrukwekkend.

Bij ons bezoekje aan de straatkinderen konden we vaststellen dat ze op één maand tijd een harmonie hadden opgericht. Ze leerden verschillende muziekinstrumenten bespelen, waaronder saxofoon,

klarinet, trompet, trombone... Ze gebruikten zelfs een partituur. Wonderbaarlijk!

9) Bij elke maaltijd krijgen deze 'Belgen' een pint bier van het merk Kingfisher voorgeschoteld.

10) En jullie weten ondertussen waarom je hier met je rechterhand moet eten!

In het spoor van Don Bosco...

Het aantal scholen en opvangtehuizen die we tot nu toe al vereerden met een bezoek, zijn niet meer op één hand te tellen. Hoewel het op sommige momenten moeilijk wordt ons de eigenheid van elke school nauwgezet voor de geest te halen, én we ons af en toe enigszins verzadigd voelen, beseffen we dat we -dankzij Fr. Johnson- een heel diverse kijk krijgen op het onderwijssysteem en de jongerenwerking in Chennai, gaande van rijke stadsschool naar tuinbouwschool tot de opvangtehuizen van Anbu Illam. Het tehuis en beroepsschool 'Kavarapettai' voor de slow learners en drop outs liggen in de buitenwijken van de stad die er gevestigd zijn. Door de vele fabrieken en bedrijven is alles hier bedekt met een fijn laagje stof.

De pracht en praal van het recent opgetrokken seminarie, met in de schaduw de armzalige gebouwen, zijn als het ware een treffende weerspiegeling van de contrasten in de Indische maatschappij: rijk en arm leven naast elkaar.

Een zelfgemaakt boeketje bloemen en een 'hearty welcome'-lied, het is weer eens wat anders dan een bloemenkrans of sjaal, geven ons dadelijk een goed gevoel. Zoals gewoonlijk heeft Roel met z'n 2m het meeste succes, op de voet gevolgd door Dirk, zo wit als een 1000watt lamp.

De jongens zijn laaiend enthousiast. Met behulp van enkele woorden Engels leiden ze ons vol trots rond door de ateliers van elektriciteit, lassen en houtbewerking. Het VIA Don Bosco-dansje wordt aangeleerd en gefilmd, de jongens stralen. Hier zet Fr. Vincent Xavier het werk van Don Bosco in alle Bij het afscheid worden weer vele handen geschud en met een krop in de keel nemen we afscheid. Immers, bezoek van de 'blanken' die zulk een verre reis maakten speciaal voor hen, is van onmetelijk belang voor deze jongens, het schorremorrie van de straat, kastelozen en jeugddelinquenten: iemand vindt hen de moeite waard, hoop op een menswaardig bestaan ontkiemt...

Lazy Sunday?! Not in India!

Wist je dat..

1. ... je overslapen niet in Indiërs hun woordenboek staat? Jammer genoeg kropen we gisteren veel te laat onder 'de wol'. Het gevolg was dat we tien minuten te laat op het appèl waren. In tegenstelling tot wat onze reisgidsen vertelden, zijn Indiërs zeer stipte mensen! Oeps...

2. ... een bindi (gekleurde stip tussen de ogen) ook bestaat in stickervorm? Zelfs de kleine kinderen dragen er eentje.

3. ...de straatkinderen die we vandaag bezochten, heel gelukkig leken met ons bezoek. In het opvangtehuis van de meisjes, 'Anbu Illam', slapen alle meisjes op de grond in één grote zaal. Elk kind heeft één koffertje aan het denkbeeldige voeteneinde van hun 'bed', waarin al hun bezittingen zitten. Er was geen speelgoed te bespeuren. Hun middagmaal werd vandaag geschonken door weldoeners. Voor

iedereen één metalen bordje, gegeten op de grond. Ook de jongens uit het jongenstehuis en het verblijf voor bijzondere jeugdzorg zat vol met kinderen, die ondanks hun schrijnende levensverhalen, het leven met de glimlach tegemoet keken.

4. ...er een telefoonnummer bestaat (109 dat mensen kunnen bellen om achtergelaten kinderen te signaleren.

5. ... directeur Johnson, de overste van de weeshuizen, zeven à acht talen spreekt. Hieronder valt zelfs gebarentaal! Er zijn blijkbaar 28 verschillende streektalen in India. Het is dan ook een gigantisch land.

6. ...we vandaag een kleine kloof merkten tussen het Belgische autisme en de Indische flexibiliteit. De powerpoint, waaraan we weken hebben gewerkt, moesten we plots presenteren in tien minuten. Terwijl we er oorspronkelijk een uur voor kregen. We hebben ons beste beentje voorgezet.

7. ...we door de provinciaal heel welkom geheten werden!

8. ... een van de Indische salesianen 'Samson' heet. Het was vandaag zijn verjaardag, dus zongen we bij het heerlijke informele avondmaal uit volle borst 'Lang zal hij leven.'

9. ... de confrontatie met jezelf vaak groot is. Iedereen wil je hier een hand geven om hun respect te tonen. Achteraf heb je soms de neiging om de ontsmettende gel boven te halen, voor de zekerheid. Zijn we dan zo vies van onszelf?

10. ...sommige leerkrachten vandaag voor de eerste keer met de handen aten? Uiteraard met de rechterhand, de linker dient hier in India voor andere zaken...

11. ...je hier niet enkel de stekker in het stopcontact moet insteken, maar ook de schakelelaar ernaast moet opzetten? Wij wisten dit ook niet... Nu wel!

12. ...alle honden hier supertam lijken. Ze lopen allemaal zonder leiband en ik hoorde er nog geen enkele blaffen.

13. ...hier versierde koeien de straat versperren? Sommige beelden wennen snel. Enkele leerkrachten kijken er al niet meer vreemd van op. Anderen zijn gefascineerd en maakten een korte fotoreportage van een koe die geschilderd werd in de kleuren van de Nederlandse vlag. Ze had daarenboven belletjes op haar horens en een neuspiercing van touw.

14. ... de confrontatie met armoede snel went? Gisteren keken we nog op van mensen die op straat sliepen. Vandaag waren we ze al gewoon. Het feit dat je dit al gewoon bent, is opnieuw een confrontatie met jezelf.

15. ...je hier 's morgens na het douchen een grote emmer water moet vullen. In de loop van de dag blijken de watervoorzieningen soms stil te vallen en dan is het handig om een reservevoorraad aan te leggen.

16. ... onze Indische salesianen ons verwennen met lekker eten? Ze blijven je bord maar aanvullen en geven altijd advies over de gerechten. Speciaal voor ons maken ze elke dag een 'non-spicy dish', maar we proberen elke dag een andere pikante schotel. Tot nu toe was er niemand die iets 'te pikant' vond... Benieuwd of dit zo zal blijven!

17. ... de mensen het leven hier positiever benaderen? Ze zijn gelukkig met wat ze hebben en maken van een mug geen olifant. (Al zijn beide dieren in hun cultuur aanwezig. De muggen hebben we reeds ontmoet, de olifanten zien we morgen. We popelen!

18. ... we vandaag een eucharistieviering in het Tamil bijwoonden? Dit was echter slechts één van de negen vieringen. Er was een DJ in de kerk! Hij speelde echter geen liedjes van Faithless, maar eerder vrolijke walsjes en carnavalsmuziek. Er was zoveel volk in de kerk, dat de mensen tot buiten stonden

aan te schuiven. Het beeld van Jezus was versierd met flikkerende neonlampjes. Daarnaast bestond het evangelie uit een schitterend filmpje van de website www.jesuswonder.com! Op het einde van de mis werden namen van mensen geprojecteerd, die een groot bedrag aan de parochie schonken. Tot slot werden 'de Belgen' vooraan geroepen en werden we bedankt met een mooie, typische sjaal. De mensen hebben zo weinig en zijn zo genereus... Daarna bezochten we de parochieschool Anayakavuram en mochten we kennis maken met de 25 leerlingen die dit jaar afstuderen, vlak na de staatsexamens in maart.

19. ... de kinderen hier heel gedisciplineerd zijn? Op alle scholen en in alle weeshuizen zitten ze netjes gerangschikt op verticale rijen en luisteren ze met open mond naar wat we te vertellen hebben. Iedereen is hier zo vriendelijk en gastvrij, daar kunnen de Belgen nog iets van opsteken.

Het Indische schoolsysteem: HET SCHOOLSYSTEEM IN CHENNAI (MADRAS)

Schoolsysteem

3-5 j	Kindergarten (lower ~ en upper ~)	
5/6 – 10/11 j	primary school	1 – 2 – 3 – 4 – 5
10/11 – 15/16 j	elementary school	6 – 7 – 8
	<ul style="list-style-type: none"> • English ~ • Tamil ~ 	
15/16 – 17/18 j	high school	9 – 10
17/18 – 19/21 j	higher school / junior college	11 – 12
>21 j	College (faculteit) van een University (= hogeschool of universiteit)	
Technical education / vocational training		
2 j	ITI	8 past
+1j	polytechnic	10/12 past
+4j	Ingeneering	12 past

Schooljaar

- Het schooljaar loopt van 1 juni tot 14 april (april-mei-juni zijn de warmste maanden in Chennai).
- Behalve maandelijks testen, zijn er ook *Quarterly exams* (september), *half yearly exams* (december) en *annual exams* (maart).
- Er zijn regelmatig oudercontacten (*parents meets*, met een *general parents meet* en *individual parents meets*)

Schooldag

De leerlingen hebben les van maandag tot en met vrijdag (ook op woensdagnamiddag), en enkele keren per maand ook op zaterdag. Een schooldag start rond 8:30/8:40, telt een achttal lessen van 45 min. (waarvan het eerste catechese of moraal is)

Schoolstructuur

- Rector
- Principal
- [Headmaster = onderdirecteur, niet bij kleinere scholen]
- Administrator
- Assistant headmaster
- Staff
 - Teaching staff
 - Non-teaching staff

De leerlingen

- In elke school is het schooluniform verplicht.
- Vaak zijn de leerlingen ingedeeld in *houses* om de sportieve competitie en de rivaliteit te promoten in alle schoolactiviteiten, en loyaliteit, leiderschap en samenwerking te bevorderen. Per school zijn er een 4/5 groepen die over de jaren heen gaan.
- De leerlingen kunnen ook deelnemen aan *co-curricular activities* of *groups*, zoals scouts en gidsen, sportclubs, Human Rights Club, muziekklassen, *Public speaking clubs*, drama, ...

UITDAGINGEN

VLAANDEREN	ZUIDEN
Kleine klassen (15 tot 25 leerlingen)	Grote klassen (40 tot 80 leerlingen)
Veel pedagogisch materiaal Goede opleiding en nascholing van leerkrachten	Beperkt pedagogisch materiaal Opleiding leerkrachten vaak vooral vanuit de praktijk
Veel ruimte voor creativiteit	Strict volgen van programma
Nadruk op responsabiliseren, zelf verantwoordelijkheid nemen als leerling	Nadruk op discipline
Eindtermen, maar pedagogische vrijheid over hoe lesgegeven wordt	Strict te volgen programma, vaak vastgelegd door de overheid
Interactief	Ex cathedra
Katholiek onderwijs, maar binnen geseclariseerde context	Vele verschillende godsdiensten, christendom is minderheid, maar iedereen is wel diep religieus
...	...

Met welke school zal het LCO uitwisselen???

Ayanavakaram Parish School

Deze leerlingen leggen in maart het staatsexamen af! Ze maakten tijd op zondag op met ons een praatje te komen maken.

In een volgende uitkijk lees je meer over deze school...

அடுத்த முறை வரை

E. Lemmens, leerkracht aardrijkskunde

Hoe zou het nog zijn met

Jan Kunnen

Jan Kunnen is oud-leerling van het Lutgardiscollege. Hij studeerde 6 jaar geleden af in de richting wiskunde-wetenschappen met 8 uur wiskunde. De leraars die les gaven aan Jan, zullen zich Jan nog goed herinneren. Op dat moment al waren we ervan overtuigd dat hem een gouden toekomst wachtte. Hij nam verschillende keren deel aan de wiskundeolympiade en stootte ook door naar de tweede ronde. Niet dat wiskunde alles is natuurlijk, hij had ook nog heel wat andere interesses, maar als één vierde van je lestijdenpakket opgaat in wiskunde moet je toch al wel extra gemotiveerd zijn. En dat was hij ook. Op het einde van zijn carrière in het Lutgardiscollege kwam de vraag naar verdere studie. Voor Jan was het een uitgemaakte zaak. Hij zocht een wetenschappelijke richting die hem de kans gaf verder onderzoek te doen. Het heelal was iets dat hem boeide. Welke universiteit ging hem de beste kansen geven? Zou een "grote" universiteit hiervoor in aanmerking komen? Of was hij beter af met een universiteit met een "reputatie"? Of misschien een universiteit die niet zo groot was en daardoor

een betere begeleiding kon bieden? Na heel wat gepieker heeft hij gekozen voor de richting fysica aan de VUB. Aan de VUB dienen er zich niet zo veel studenten fysica aan zodat de contacten tussen profen en studenten heel individueel verlopen. Een voordeel als je extra kennis wil opsorpen, een nadeel als je denkt dat je je kan verstoppen. Elke prof weet heel goed wat zijn student waard is. In zijn laatste masterjaar mocht Jan naar Amerika om onderzoek te doen en vanaf dit jaar is hij bezig met een doctoraatsstudie. Zijn dagen zijn dus gevuld met wetenschappelijk onderzoek. Hij heeft zijn droom waargemaakt en geniet van ieder moment. Wat hierna komt, is afhankelijk van het resultaat van zijn werk. Op dit moment ligt alles open. Momenteel is hij bezig met een onderzoek naar neutrino's. Spectaculair kleine deeltjes die we niet kunnen zien en die ons langs alle kanten bestoken. Dat ze bestaan, daar hebben we zekerheid over.

Op de Zuidpool bevindt zich een gigantische neutrinodetector, genaamd IceCube. Dit is, zoals de naam van de detector al doet vermoeden, een grote ijsblok waarin neutrino's heel af en toe eens zullen botsen met de protonen in het ijs. Na deze botsing ontstaan er dan andere deeltjes die wel makkelijk waargenomen kunnen worden. Op deze manier kan men onrechtstreeks neutrino's meten.

Ook in Genève worden deze onderzocht. De bekende deeltjesversneller van het Cern doet proeven met neutrino's. Onlangs stond er zelfs een bericht in de krant i.v.m. neutrino's. Proeven hadden uitgewezen dat neutrino's veel sneller gingen dan het licht. Dit was een enorm probleem omdat hierdoor de relativiteitstheorie van Einstein op losse schroeven kwam te staan. Gelukkig lag een foutieve bekabeling aan de basis van het misverstand en blijft de theorie van Einstein nog overeind.

Het lijkt ons allemaal heel ingewikkeld, maar hoeft de fysica zo ingewikkeld te zijn? Jan is overtuigd van het tegendeel en wil dus met een voordracht rond zijn werk naar scholen gaan om aan leerlingen van het zesde jaar te laten zien dat fysica echt heel boeiend is, dat er nog altijd heel wat onderzoek te doen is, dat er nog altijd ontdekkingen volgen en dat je tot op een zeker niveau best kan volgen.

Op donderdag 16 februari kwamen de leerlingen van 6 wiskunde wetenschappen van het Lutgardiscollege aan de beurt. Ze waren het testpubliek voor de voordracht van Jan. Dat hij een leerling van het LCO was, die ook op diezelfde schoolbanken had gezeten en les had gekregen van dezelfde leerkrachten, maakte het voor hen toch speciaal. Voor Jan was het een blij terugzien met zijn "oude" school. Heel enthousiast en gedreven wist hij zijn publiek in te palmen. De twee lessen vlogen om en het publiek was danig onder de indruk. Jan presenteerde zijn werk rond de IceCube detector, die ijsblok op de Zuidpool die neutrino's detecteert. Het is een beetje zijn

droom om ooit eens naar de Zuidpool te gaan. De barre omstandigheden (-40°C valt nog mee) deren hem niet. Alles voor de wetenschap! Na de wetenschappelijke

uitleg kregen we beelden en filmpjes te zien over het werk en leven aan de Zuidpool. Daarna mochten de leerlingen ook nog vragen stellen. De aard van de vragen en het aantal vragen bevestigden dat het publiek toch wel onder de indruk was. Ook in de nabespreking kwam dit aan bod.

We vonden het een supergezellige namiddag (tja, dat kan dus ook) en willen Jan uiteraard heel erg bedanken voor zijn tijd. We wensen hem nog heel veel succes met zijn werk en hopen dat we mettertijd ook nog nieuws krijgen daarover. Misschien binnenkort een fotootje van Jan en een pinguïn?

D. Buys, leerkracht wiskunde

Nog een woordje van Jan (op de foto tijdens de oud-leerlingenavond):

Mijn leven als wetenschapper J.

Toen ik in 2006 afstudeerde op LCO stond ik voor een moeilijke keuze : wat en waar moet ik gaan studeren? Ik twijfelde tussen ingenieur en fysica en dit aan de VUB of de KUL. Gelukkig kon ik hierover veel praten met Mevr. Buys en hielp zij mij bij het maken van deze keuze. Ik koos ervoor om fysica aan de VUB te gaan studeren, dit bleek één van de beste keuzes uit mijn leven te zijn.

Nu werk ik als doctoraatsstudent aan de VUB, en dit is echt een droomjob. Het is wel hard werken, maar het werk is leuk en interessant en geeft enorm veel voldoening. De sfeer op de “werkvloer” en onder “collega’s” is super. Iedereen is gemotiveerd en staat altijd klaar om te helpen en om mee na te denken over de vele problemen die zich voordoen.

Ik ben de leerkrachten op het LCO en in het bijzonder Mevr. Buys enorm dankbaar voor de tijd die zij in mij gestoken hebben, het is mede dankzij hun dat ik hier zit.

Gedichtendag 2012

's nachts is er geen plaats voor woorden
toch zwijgen onze tongen niet
in je dromen ben je naakt
en word ik langzaam hongerig
je krijgt opeens een lik
en denkt wie is dat
dat ben ik

Martin, leerling van 3B

ik droom over jou
als een kind over chocola
ik begeer je
hongerig en naakt
jij en ik
wij zijn magie

Sander, leerling van 3B

dag en nacht
wil je mij
je bent dichtbij mij
langzaam en zacht
fluister je tegen mij
en hevig kussen wij

Amina, leerling van 4B

ik begeer je teder en zacht
ik droom van jou dag en nacht
onder de sterren en in de ruimte
tussen de wolken en in het donker
zing en fluister ik tegen jou
jij bent dicht bij mij
nu en in de toekomst
hou ik van jou

Yasmina, leerling van 4A

Hotdog voor het goede doel

De hotdogverkoop verliep samen met Dikke Truiendag op vrijdag 17 februari. 4B organiseerde dit met veel plezier voor twee goede doelen: La Cité Joyeuse (een weeshuis) en 'L'institut Lady Baden Powell, een school in Congo. Het evenement verliep tijdens de middag op de speelplaats. Voor de ambiance hadden we natuurlijk onze Dj Raphi T. die voor muziek zorgde. Het werd echter een groot succes, we verkochten 300 hotdogs en dat zorgde voor een winst die we aan onze goede doelen konden schenken. Graag zouden wij alle leerlingen bedanken voor het kopen van de hotdogs, de helpende leerkrachten en de bakker ("Au bébé friand" in Watermaal-Bosvoorde) voor de broodjes!

Amélie, leerling van 4B

Sprookje

De Pakistaan met de rozen

Er was eens een rozenverkoper in Brussel. Hij was Pakistaan en hij had ervan gedroomd om naar België te komen. Nu hij er toch was, vond hij het niet meer zo leuk. Iemand had hem een boeiende job beloofd, met veel sociale contacten. Hij had meteen het contract getekend, maar hij had niet gekeken naar de zinnestjes in kleine letters op de achterkant. Daarin stond dat het contract voor onbepaalde duur was. En nu stond hij daar. Met zijn rozen.

Het was winter op de Grote Markt. Een dikke laag sneeuw bedekte de terrasjes en de voetpaden. Overal kocht men warme chocolademelk, maar rozen kocht men niet. Onze arme verkoper probeerde nog tevergeefs “één oiro!” te roepen naar enkele jonge koppels, niets hielp. Hij had het zo koud! Nusrat (want zo heette hij) had zich wel een beetje willen verwarmen. Hij had al geprobeerd, maar elke keer dat hij een café binnenstapte, werd hij weggejaagd. “Geen bedelaars”, zei de cafébaas dan. Een bedelaar? Nusrat was helemaal geen bedelaar! Hij was een respectabele rozenverkoper! Maar dat willen de mensen niet begrijpen. Kon hij zich maar een beetje verwarmen! Het heerlijke rozenparfum zou hem wel warm houden. Maar dat had zijn baas hem strikt verboden. “Wat je ook doet, niet aan de rozen snuiven!”. De baas was er toch niet, dus één roos zou zijn chef haast niet merken. Hij plukte een roos van zijn boeket en ademde diep in. Oh, wat een heerlijke geur was dat! Hij voelde zich nu helemaal warm vanbinnen. Hij zag kinderen, die zingend en lachend in de witte sneeuw speelden, en met sneeuwballen gooiden. Toen stierf de rozengeur weg en waren de kinderen er niet meer. Helemaal opgepept ging Nusrat verder met verkopen. Na een halfuur had hij nog altijd niets verkocht en hij voelde weer de onweerstaanbare drang om aan een roos te snuiven. “Twee rozen op dertig merkt hij niet!”, dacht hij bij zichzelf. Hij snoof aan een tweede roos. Wat een extase! Hij zag weer de kinderen spelen. Zo lief en zo blij! Toen stierf de rozengeur weg en waren de kinderen er niet meer. Hij had nog een beetje energie om te verkopen. Nusrat zag iemand naderen. Een klant! Eindelijk! Dit is de beste dag van de maand.

Nog voordat hij een woord kon zeggen, vroeg de vreemdeling: “Nusrat Khan?”. “Dat ben ik,” zei de Pakistaan enthousiast. “Wilt u een roos, meneer?”. “Neen, danku, ik ben Roger Moens van de federale politie.” “Ik heb niets misdaan!”, verdedigde Nusrat zich. “Departement van Ongewenste Immigratie, meneer, wilt u mij volgen?”

Nusrat leefde misschien nog lang, maar was niet gelukkig.

Jeremie, leerling van 4B

Niet vergeten ...

Hoog tijd om uit je winterslaap te ontwaken!
Test je brein en andere kwaliteiten in de 2de LCO-quiz!
Kom op **21 april 2012** in groepjes van 4 naar het
Lutgardiscollege. De deuren gaan open om 19u15 en de quiz
start stipt om 20u00.
Leerlingen betalen 8 euro, anderen 10 euro.
Mee te brengen naar de quiz: 1 melocake, 1 rubberen laars
maat 46, 1 miniatuurvliegtuigje, 1 muntstuk van 5 Belgische
frank en 1 strip van 'Kuifje in Afrika' (papieren versie).

Online inschrijven kan je via de website

OPENDEURDAG

Zaterdag 5 mei 2012
van 14 u. tot 18 u.

voor informatie, een kijkje
in de vaklokalen en een
leuke speurtocht

www.lutgardiscollege.be

Wel en wee

Geboorte

Elisa, dochtertje van Wesley Verstraeten en Stefanie Huygen, op 7 december 2011

Suzanne, dochtertje van Ward en Joni Rogge, op 10 december 2011

Overlijden

Lea Van Audenhaege, schoonmoeder van leerkracht Rony Vandervaeren en grootmoeder van Astric, op 29 november 2011

Laurent Vandenbroucke, oud-leerling en gewezen docent wiskunde HUB, op 26 november 2011